

« zurück blättern vor »

HAJTOWAĆ v. imp., ab 1785; ‘Holzasche nochmals für die Glashütte erhitzen’ – ‘powtórnie przepalać popiół drzewny dla huty szkła’: [einzQu.] 1785 Torz.Szkl. 291, L *Te rośliny kazesz dobrze haytować i w czyfty przepalić popioł.* ◊ 1785 Torz.Szkl. 153, L – L (hutn.), SWIL, SW (hut.). ◊ **Etym:** nd. *heiten* v., ‘Feuer anzünden, warm, heiß machen, heizen’, BBW. ◊ **Hom:** *haytować* v. imp., ‘etwas schlecht ausführen’, bel. seit 1472, СТР, zuerst geb. SW. ◊ **Der:** *przehajtować* v. pf., [hapax] 1785 Torz.Szkl. 202, L *To wszystko wsypać w oszow, aby się przehaytowało należycie.* Zuerst geb. L; *wyhajtować* v. pf., [hapax] 1785 Torz.Szkl. 210, L *Sulerz niech iak naylepiéy tę materyą wyhaytuie tęgim ogniem.* Zuerst geb. L.

« zurück blättern vor »